

Statsrevisionen, idet den Side 195 har sagt „Generaldeciforattet“ i Stedet for „Generaldirektoratet; derved er det, at den ærede Ordfører er kommen paa Bildspor. Da jeg ikke kunde vide, om ikke dette Punkt vilde blive fremdraget under min Fraværelse, og da neppe nogen Anden vil have lagt Mærke til Feiltagelsen, har jeg anset det for rigtigt strag at gjøre en Bemærkning derved.

Marineministeren: Jeg ønsker blot at nedlægge en Indsigelse imod, hvad den ærede Ordfører uden videre sagde, nemlig, at Marineministeriet staar langt tilbage med sit Regnskabsvæsen. Der har ganske vist tidligere fra Statsrevisionens Side været fremsat en Del Anker mod dette Regnskabsvæsen, og jeg skal heller ikke negte, at der maatte tidligere kan have været Mangler derved; men, naar man har fulgt med Statsrevisionens Betænkninger i de senere Aar, vil man ogsaa have set, at disse Mangler stadig ere blevne mindre og mindre. Da det derhos vistnok maa siges, at det er et overordentlig vanskeligt og indviklet Regnskab, hvorefter der er Tale, tror jeg virkelig, at det Fremskridt, der har fundet Sted, nok kunde fortjene en Anerkendelse. Dertil skal jeg endnu sige, at Regnskabsvæsenet, efter at den Kommission, der omtales i Betænkningen, har været nedfat, er blevet yderligere modificeret, og jeg nærer derfor ikke nogen Tvivl om, at det nu vistnok maa siges at tilfredsstille alle billige Fordringer.

Krigsministeren: De enkelte Hensillinger, som det ærede Udvalg har fremsat i sin Betænkning med Hensyn til § 22, kan jeg for mit Vedkommende tiltræde, og særlig tror jeg at burde udtale, hvad jeg ogsaa har haft Leilighed til at udtale for det Udvalg, der var nedfat i Landsthinget, at jeg fuldstændig kan tiltræde den Hensilling, der er gjort af Statsrevisionen og tiltraadt saavel af Folkethingets Udvalg som af Landsthingets Udvalg, om, at man bør dele Kontoen for Eleostkolens Afgifter saaledes, „at der paa Forplejningsudgifter foretages efter Skøn et Fradrag for Vakancer, Fraværelse og deslige, medens andre Udgifter, der nu afholdes af Forplejningsudgifter, budgetteres paa en særlig Konto.“ Jeg har allerede truffet Foranstaltning til, at denne Hensilling bliver tagen til Følge for det Budget, der bliver at udarbejde for næste Aar.

J. Nee: Af Slutningen af Udvalgets Betænkning vil det ses, at et Flertal har henledt Thingets Opmærksomhed paa det Unskelige i, „at Statsrevisionens Betænkning saa vidt mulig affattes saaledes, at Alt, hvad der vedkommer ikke tilendebragte Undersøgelser fra det foregaaende Regnskabsaar, opføres som et Tillæg for sig og holdes ude af selve Betænkningen over det paa-

gjældende Statsregnskab“, ligesom der ogsaa opfordres til at „meddele en Overfugt over, i hvilke Tilfælde senere Afgjørelser ved Finantslovene eller andre Love have afgjort Spørgsmaal anderledes end efter de ved Regnskabsaflægningen gjældende Forskrifter.“ Den ærede Ordfører har allerede berørt, at det kun er et Flertal, som er kommet frem med denne Indstilling; men da det ikke er nævnt i Betænkningen, af hvilke Medlemmer dette Flertal bestaar, skal jeg som Medlem af Udvalget gjøre opmærksom paa, at jeg ikke hører til dette Flertal, ligesom heller ikke det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) hører dertil.

Gad: Den eneste Forskjel, som der er imellem de Indstillinger, som ere gjorte af Statsrevisionen, og dem, som nu indstilles til Vedtagelse af Udvalget, er den, som den ærede Ordfører omtalte, nemlig med Hensyn til Landbohøjskolen; men om ogsaa denne Forskjel kan synes at være temmelig betydelig, er den dog i Virkeligheden kun meget ringe, idet det ganske vist var Statsrevisionens Mening, at der ikke kunde være Tale om at gjøre Ansvar gjældende paa dette Punkt. Grunden, hvor Statsrevisionen i sin Tid gav Indstillingen en noget skarper Form, end den nu har faaet, var den, at medens Sagen forelaa for Statsrevisionen, var Forholdet saaledes, at Ministeriet syntes at fastholde, at det havde været berettiget til at træffe den Afgjørelse, som det havde truffet. Dette har imidlertid Ministeriet, saavidt jeg har opfattet det, senere frasalbet i det andet Thing, og som Følge heraf er det da ogsaa ganske naturligt, at man giver Indstillingen en saadan mildere Form, som ogsaa efter min fulde Overbevisning under samme Omstændigheder vilde være bleven brugt af Statsrevisionen.

Jeg skulde dog ikke have begjært Ordet, naar jeg ikke havde haft Andet at bemærke end det nu nævnte; men den egentlige Anledning for mig til at tage Ordet er den, at der fremkom nogle almindelige Bemærkninger fra den ærede Ordfører, om hvilke han maa undskyldte, at jeg siger, at de synes mig noget uklare. Det Første, som den ærede Ordfører omtalte, var de Bestræbelser, som han mente, at et tidligere Udvalg, der her i Thinget havde været nedfat angaaende Statsrevisionens Betænkning, havde gjort for at udville Forholdet imellem Statsrevisionen og den administrative Revision. Jeg skal tilstaae, at, saaledes som jeg opfatter Statsrevisionens Virksomhed, er der ikke og vil der ikke — indtil en ganske anden Ordning finder Sted paa dette Omraade — kunne være noget Forhold inu mellem Statsrevisionen og den administrative Revision. Den administrative Revision reviderer og deciderer aldeles afgjørende paa det Omraade, den har, og indenfor de Grændser, som ere satte for Administrationen, idet den reviderer de indgaaende Regnskaber og deciderer